

BANKIERS VERDIENEN BILLENKOEK

Citigroup, de Amerikaanse grootbank die met belastinggeld gered moest worden, heeft nog steeds veel uit te leggen aan getroffen aandeelhouders. Op de aandeelhoudersvergadering in hartje Manhattan oogst de nieuwe leiding van de bank zowel lof als kritiek.

Nervus loopt Don Ramsteck een vergaderzaal uit van het Hilton op 1335 Avenue of the Americas in New York. De 68-jarige Amerikaan greep zojuist na lang aarzelen de microfoon tijdens de aandeelhoudersvergadering van zijn voormalige werkgever Citigroup. Ramsteck heeft tegenover de nieuwe topman en de chairman van voorheen de grootste financiële instelling ter wereld zijn frustratie geuit over het kwakkelen-de aandeel.

"Ik had meer dan de helft van mijn pensioen zitten in aandelen Citigroup", vertelt Ramsteck na afloop op de gang. "Dat geld is grotendeels in rook opgegaan. Ik heb een van mijn huizen moeten verkopen." Ramsteck vertelt een kwart eeuw gewerkt te hebben op de ICT-afdeling van de firma in stadsdeel Queens. "In 2007 trad ik uit dienst om van mijn pensioen te genieten.

En toen ging het vreselijk mis."

Nee, zegt Ramsteck, niemand bij de bank heeft hem verplicht om te sparen voor zijn pensioen door aandelen te kopen van de onderneming waar hijzelf werkte. "Het werd wel aangemoedigd", zegt hij met een zuur gezicht. "Ik werd gelokt door de hoge dividenden." Ramsteck was nog maar een paar maanden met pensioen toen hij het aandeel in elkaar zag donderen. "Bam. Pensioen weg."

Citigroup keek net als andere Amerikaanse grootbanken de dood in de ogen in 2009. Risicovolle hypotheekbeleggingen bleek de bank buiten de boeken gehouden te hebben. De overheid moest een reddingsboei toewerpen. De ineenstorting van de koers van Citigroup raakte beleggers wereldwijd, inclusief Nederlandse pensioenfondsen.

In het Hilton heeft iedereen zijn

